

यथा शिशुग्रहः। शिशुनां खेच्छाविशेषः।
आखटि इति ख्यातः। इति केचित्। इति
ग्रहशब्दटीकायां भरतः॥

निर्वहणं, जी, (निर्व + वह् + भावे ल्युट्)।
निर्वहणम्। भारणम्। इत्यमरटीकायां नील-
कण्ठः॥

निर्भटः, चि, (निर्व + भट् + क्त्वा)। इति
त्रिकाण्डशेषः॥

निर्भयः, चि, (निर्गतं भयं यस्य यस्माद्वा)। भय-
रहितः। तत्पर्यायः। अजानेयः२। इति
त्रिकाण्डशेषः॥ (यथा, हरिवंशे ॥२॥ ११॥
“रजकः स तु तौ प्राह युवां कस्य वनेचरीः।
राज्ञो वासांसि यौ मौद्गाद्याचेते निर्भया-
बुभौ”

पुं. रौच्यमनुपुत्रे। यथा, हरिवंशे। ७। ८३।
“सुनेत्रः चण्डहृच्च सुतपा निर्भयो दृष्टः।
रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा अन्वरे तु चयोदशे”)

निर्भरं, जी, (निःशेषेण भरो भरणं यच्च)।
अतिशयः। (यथा, गीतगोविन्दे ॥ १॥ ४६।
“राजोक्तासभरेण विभ्रमभृतामाभीरवामभुवा-
मभ्यर्णं परिरभ्य निर्भरसुरः प्रेमान्वया राधया।
सापु तद्वदनं सुधामयमिति आह्वय गीतस्तुति-
आजाडुद्वटपुम्बितः स्मितमनोहारो हरिः
पात वः”)

तदति, चि। इत्यमरः। ३। ४। २॥ (यथा,
भागवते ॥ ६। १८। २०।
“तं वीरमाहौश्रवणी प्रेमनिर्भरवा गिरा”)

निर्भर्तुं सनं, जी, (निर्तरां भर्तुं सनम्। निर्व + भर्तुं स
+ ल्युट्)। खलीकारः। अलक्तकम्। इति
मेदिनी। वे, १८६॥ भर्तुं सनश्च॥ (यथा,
महाभारते ॥ ३। ३०४। ५।
“निर्भर्तुं सनापवादेश्च तथेवाप्रियया गिरा।
ब्राह्मणस्य पृथाराजन्। न चकाराप्रियमदा”)

निर्भर्तुं सितं, चि, (निर्व + भर्तुं स + क्त)। क्त-
निर्भर्तुं सनः। तत्पर्यायः। निन्दितः२ धिक्कृतः ३
अपभ्रष्टः ४। इति ञटाधारः॥ (यथा,
कुमारसम्भवे ॥ ३। ५३।
“अशोकनिर्भर्तुं सितपद्मरामम्”)

निर्भाम्यः, चि, (निवृत्तं भाग्यं यस्य)। भाग्य-
रहितः। यथा, “नृपात्पापटुनिर्भाम्या मन्दाः
स्युः” इत्यमरः। ३। ३। १४॥

निर्मदः, पुं, (निर्गतो मदो दानवारि गर्भो वा
यस्मात्)। कालवशाभिर्गलितमदहस्ती। तत्-
पर्यायः। उदान्तः२। इत्यमरः। २। १। ३६॥
मदशून्ये, चि॥ (यथा, महाभारते ॥ ३।
६६। ६६।
“तमः संवत्सरेऽतीते ह्यतौजसमवस्थितम्।
निर्मदं दुःखितं दृष्ट्वा पितरो राममनुवन्”)

निर्मिधा, स्त्री, (निर्गतं मध्यं यस्याः। शून्यमध्य-
त्वादेशास्त्रास्त्रात्वम्)। नलिका। इति भाव-
प्रकाशः॥ (नलिकाशब्देऽस्या विवृतिविशेषो
ज्ञातयः)।

निर्मिथादाह, जी, (निर्मित्यां यज्ञार्थं चर्षणीयं
दाह)। अरविः। यज्ञे अग्न्याख्यापनार्थं चर्षणीय-
काष्ठम्। इत्यमरः। २। ७। १६॥

निर्मिलं, जी, (निर्गतं मलमस्मात्)। निर्माल्यम्।
अधकम्। चि, मलहीने। इति मेदिनी। वे,
१०२॥ (यथा, महाभारते ॥ ३। ६५। ४।
“निर्मिलखादुसजिलं मनोहारि सुशीतलम्”

निष्पापे। यथा, मनुः। ८। ३१८।
“राजनिर्हृतदण्डास्तु कृत्वा पापानि मानवाः।
निर्मिलाः स्वर्गमायान्ति सन्तःसुकृतिवो यथा”

यथा, देवीभागवते ॥ १। १८। ३७।
“मनस्तु सुखदुःखानां महतां कारणं हिण ।।
जाते तु निर्मले ह्यस्मिन् सर्वं भवति निर्मलम्”)

निर्मिलोपलः, पुं, (निर्मिलः विसुद्धः उपलः)।
स्फटिकः। इति राजनिर्घण्टः॥

निर्माखं, जी, (निर्मांयते इति। निर्व + आ
ल्युट्)। निर्मितः। (यथा, भागवते ॥ २।
५। ३२।
“यदेतेऽसङ्गता भावा भूतेऽन्यमनोगुणाः।
यदायतननिर्माखे न प्रोक्तमंशवित्तम्”)

सारः। समञ्जसम्। इति मेदिनी। जे, ५८॥
निर्माख्यं, जी, (निर्व + मख + यत्)। देवो-
च्छिद्रयम्। देवखलनिवृत्तिविशिष्टं देवदत्तं
वस्तु। यथा,—
“अर्वाक् विसर्जनाद्द्वयं नैवेद्यं सर्वसुच्यते।
विसर्जिते जगन्नाथे निर्माख्यं भवति चण्डात्”

इति गरुडपुराणम् ॥३॥
तस्य स्थापनं चैपयश्च यथा। “रेषान्धां मखलं
कृत्वा निर्माख्येषु दद्यादिति। वैष्णवे तु ॐ
विश्वक्सेनाय नमः। शक्तौ तु ॐ श्रेयिकायै
नमः। शिवे ॐ चण्डेश्वराय नमः। सूर्ये ॐ
तेजश्चक्राय नमः। गणेशे ॐ उच्छिद्रयाम्ये
नमः। कालिकादेौ ॐ उच्छिद्रयाम्ये
नमः। तथा च विद्यानन्दनिबन्धे।
“सूर्ये गणपतायुगे शक्तौ श्रैवेषु वैष्णवे।
तेजश्चक्रमयोच्छिद्रयोजसुच्छिद्रपूर्विकाम्।
चाण्डालो श्रेयिकां चण्डं विश्वक्सेनं क्रमाद्-
यजेत्”

सोषो गणेशः।
‘हृदये च बहिर्देशीं समर्थं विधिवत्ततः।
निर्माख्यश्च सुषो देशे नैवेद्यं भक्षयेत् सुधीः’
तन्नाम्नेर।
निर्माख्यं शिरसा धार्यं सर्वज्ञं चाशुभेपनम्।
नैवेद्यसोपसृज्यते दत्त्वा तद्वक्तृशक्तिने”

इति तन्त्रसारः ॥ ३॥
“उदके उरुच्छे वा निर्माख्यं तत्र संव्यजेत्”

इति कालिकापुराणे ५५ अध्यायः॥
निर्माख्यकालो यथा,—
“मथिसुक्तासुवर्णानां देवदत्तानि याणि च।
न निर्माख्यं द्वादशाब्दं तास्त्रपात्रं तथैव च॥
पटौ घाटौ च प्रख्यातं नैवेद्यं दत्तमाजतः।
मोदकं च शरश्चैव यामार्हेन भक्ष्यन्ति”

पटुवस्त्रं त्रिमासश्च यज्ञसूत्रमन्त्रः स्फुटम्
यावद्दत्तं भवेद्व्युक्तं परमानन्तधैव च”

इत्येकादशीतन्त्रे योगिनीतन्त्रम् ॥
शिवनिर्माख्ये विशेषो यथा, स्कान्दे।
“निर्माख्यं यो हि मे भक्त्वा शिरसा धारयिष्यति।
अशुचिर्भिक्षमर्थ्यादो नरः पापसमन्वितः।
नरके पच्यते घोरे तिर्यग्द्योने च जायते ॥
ब्रह्महापि शुचिर्मत्वा निर्माख्यं यस्तु धारयेत्।
तस्य पापं महच्छोभं नाशयिष्ये महाव्रते ॥
शुचिः ज्ञानादिनेति शेषः। एवञ्च सुद्धा
रुद्रस्य निर्माख्यं सवासा आज्ञतः शुचिरिति
कालिकापुराणं अशुचिर्विषयम् ॥ अशुपनीत-
विषयमिति श्रीदत्तः। बह्वृचगृह्यपरिशिष्टम्।
अयास्यं शिवनैवेद्यं पत्रं पुष्यं फलं जलम्।
शालग्रामशिलास्रष्टातुं सर्वं याति पवित्रताम्”

इति तिथितन्त्रम् ॥
तस्य उत्तारणकालो यथा,—
अथ निर्माख्योत्तारणम्। अत्रिच्छ्रुती।
“प्रातःकाले सदा कुर्वाणनिर्माख्योत्तारणं उधः।
द्वितीयाः पश्चो बद्धाः कथंका च रजसखा ॥
देवता च सनिर्माख्या हन्ति पुण्यं पुराकृतम् ॥
नारसिंहे श्रीयमोक्तौ।
देवमाख्यापनयनं देवागारे सन्वहनम्।
स्नापनं सर्वदेवानां गोप्रदानसमं स्फुटम् ॥
नारदपञ्चरात्रे।

यः प्रातरुत्थाय विधाय निखं
निर्माख्यमोशस्य निराकरोति।
न तस्य दुःखं न दरिद्रता च
नाकालव्यथुर्न च रोगमाचम् ॥
अरुणोदयवेलायां निर्माख्यं श्रद्धयां ब्रजेत्।
प्रातस्तु स्यान्महाश्रद्धं घटिकामाचयोगतः ॥
अतिश्रद्धं विजातीयोत्ततो वचप्रहारवत्।
अरुणोदयवेलायां श्रद्धं तत् समते हरिः ॥
घटिकायामतिक्रान्तौ चूर्णं पातकमावहेत्।
सुहृत्ते समतिक्रान्ते पूर्णं पातकमुच्यते ॥
अतिपातकमेव स्यात् घटिकानां चतुष्टये।
सुहृत्तेऽत्रितये पूर्णं महापातकमुच्यते ॥
ततः परं ब्रह्मवधो महापातकपञ्चकम्।
प्रहरे पूर्णतां याते प्रायश्चित्तं ततो न हि ॥
निर्माख्यस्य विश्वे तु प्रायश्चित्तमथोच्यते।
अतिक्रान्ते सुहृत्तेऽहं सख्यं जपमाचरेत् ॥
पूर्णं सुहृत्ते सञ्जाते सख्यं चार्हमुच्यते ॥
सख्यसहितयं कुर्वात् घटिकानां चतुष्टये।
सुहृत्तेऽत्रितयेऽतीते अशुतं जपमाचरेत् ॥
प्रहरे पूर्णतां याते पुरश्चरणमुच्यते।
प्रहरे समतिक्रान्ते प्रायश्चित्तं न विद्यते ॥
इति श्रीहरिभक्तिविलासे ३ विलासः ॥

निर्माख्या, स्त्री, (निर्मल्यते इति। निर्व + मल +
यत्)। ततद्युत् । पृक्ता। इति शब्दरत्नावली ॥
निर्मितं, चि, (निर्व + भा + क्तः)। क्तनिर्मा-
ख्यम्। गठितम्। रचितम्। यथा, सिद्धान्त-
सुक्तावल्याम्।